

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év február hó 5. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Ítéletet:

A nyereségvágyból, társtettesként elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 15.B.54/2011/48. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

I. r. vádlottal szemben a kiszabott fegyházbüntetést 15 (tizenöt) **évre** súlyosítja.

II. r. vádlottal szemben a pénzügyi bűncselekmény jogszabályi felhívását a Btk. 313/C. § (7) bekezdés a/ pontjára, míg a fegyházbüntetés tartamát 14 (tizennégy) **évre** pontosítja.

I. r. vádlottal szemben 7.300,- (hétezer-háromszáz) forint, II. r. vádlottal szemben 9.300,- (kilencezer-háromszáz) forint erejéig vagyonekmozgást rendel el.

Az elsőfokú eljárásban felmerült és II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét 165.000,- (százhatvanötezer) forintra módosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

I. r. és II. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 23.430,- (huszonháromezer-négyszázharminc) forint bűnügyi költségből 11.430,- (tizenegyezer-négyszázharminc) forintot I. r. vádlott, 12.000,- (tizenkettőezer) forintot II. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2012. év április hó 27. napján kihirdetett 15.B.54/2011/48. számú ítéletével I. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntette [Btk. 166. § (1) és (2) bekezdés b/ pontja] és készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége [Btk. 313/C. § (7) bekezdés a/ pontja] miatt - halmazati büntetésül - 13 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra, míg II. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntette [Btk. 166. § (1) és (2) bekezdés b/ pontja] és bűnsegédként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési

eszközzel visszaélés vétsége [Btk. 317/C. § (7) bekezdés a/ pontja] miatt - halmazati büntetésül - 14 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Mindkét vádlott esetében rendelkezett az előzetes fogvatartásában töltött idő beszámításáról a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A bűnjelek lefoglalását megszüntette, azokat részben kiadni, részben pedig megsemmisíteni rendelte.

Kötelezte a vádlottakat részben egyetemlegesen, részben külön-külön az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére, illetve megállapította, hogy a fennmaradó bűnügyi költség az államot terheli.

Az ítélet ellen az ügyész az I. r. vádlott terhére, a kiszabott fegyházbüntetés súlyosításáért, míg az I. r. vádlott a büntetés enyhítéséért, a védője a tényállás, valamint a jogi minősítés téves megállapítása miatt, illetve a büntetés enyhítéséért, a II. r. vádlott a büntetés enyhítéséért, védője pedig az emberölés büntette alapesetének megállapításáért, valamint a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.811/2012/1. számú átiratában - és képviselője nyilvános ülésen - az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a mérlegeléssel megállapított tényállása megalapozott. A bűnösségre vont következtetést, és a cselekmények minősítését törvényesnek tartotta. Egyben felhívta a figyelmet arra, hogy a rendelkező részben - a II. r. vádlottnál - a pénzügyi bűncselekmény törvényhelye elírásra került.

Kifejtette, hogy a bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság teljes körűen számba vette, azonban azokat az I. r. vádlott vonatkozásában nem megfelelően értékelte, így az az ítéletben belső aránytalanságot eredményezett, mivel az I. r. vádlottra kiszabott fegyházbüntetés mértékét indokolatlanul alacsonyan állapította meg. Figyelemmel az I. r. vádlottnak a kezdeményező szerepére, illetve a pénzügyi bűncselekmény esetében kitartó szándékára, illetve tettesi elkövetői alakzatára, a fegyházbüntetés súlyosítását indítványozta.

A II. r. vádlott estében a kiszabott büntetést törvényesnek és arányosnak tartotta, ezért vele szemben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Észlelte a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak által a bűncselekmények során jogtalan megszerzett pénzösszegre nézve nem tett intézkedést, ezért mivel az elhalt sértett örököse, mint magánfél a büntetőeljárásban polgári jogi igényt nem érvényesített, mindkét vádlott esetében a Btk. 77/B. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottan vagyonelkobzást is el kell rendelni a másodfokú eljárásban. Ez az intézkedés nem ütközik a II. r. vádlott esetében a súlyosítási tilalomba. Emellett indítványozta még, hogy a másodfokú eljárásban az iratokhoz csatolt költségjegyzék alapján további 3.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezze a másodfokú bíróság a II. r. vádlottat.

Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen fenntartotta a fellebbezésben foglaltakat és elsődlegesen az élet elleni cselekmény halált okozó testi sértéskénti minősítésére tett indítványt, míg másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte, kihangsúlyozva, hogy az I. r. vádlott terhére felemlített kezdeményező szerep eltörpül az enyhítő körülmények, így a beismerő vallomással szemben. Emellett azt is hangsúlyozta a védő, hogy az I. r. vádlott a veséjét az eljárás során felajánlotta donorként, ami olyan személyi tulajdonságokat feltételez, amely további enyhítő körülményként értékelendő a javára.

A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen szintén fenntartotta a fellebbezését, így elsődlegesen a minősítés megváltoztatását, a II. r. vádlott bűnösségének az emberölés alapesetében történő megállapítását kérte.

Kihangsúlyozta, hogy a II. r. vádlott és az I. r. vádlott között nem volt szándék-, és akarategység, csupán abban segített, hogy az I. r. vádlott hamarabb szabaduljon a sértettől, nem kutatott a lakásban, mivel volt pénze a II. r. vádlottnak. Emellett a pénzügyi bűncselekményre vonatkozóan a II. r. vádlott felmentését kérte. Harmadsorban a büntetés enyhítésére tett indítványt.

Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta és azt, hogy nem állt szándékában megölni a sértettet.

A II. r. vádlott az utolsó szó jogán szintén úgy nyilatkozott, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését és elismerte bűnösségét, de nem úgy ahogyan az elsőfokú ítéletben szerepel.

Az ügyészi fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a kétoldalú perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában a perrendi szabályokat betartotta, részletes bizonyítást vett fel, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és együttesen is értékelte és iratszerűen, a logika szabályainak megfelelően indokolta a mérlegeléssel megállapított tényállását.

Az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően a vádlottak beismerő vallomására alapította, közülük is az I. r. vádlott volt az, akinek a vallomására elsősorban alapítani lehetett. Azonban a II. r. vádlott is - bár az eljárás során többféle vallomást tett - végeredményben az élet elleni cselekményre beismerő vallomást tett.

A II. r. vádlott szerepét egyébként az objektív bizonyítékok közül az ujjnyomszakértői vélemény is megfelelően igazolta, mely szerint a sértett felfeszített lemezakasztóján talált négy darab azonosításra alkalmas ujjnyom II. r. vádlottól származott. Ugyancsak meggyőzően igazolta a II. r. vádlott élet elleni cselekményben való részvételét a haemogenetikai szakértői vélemény, amely szerint a sértett körme alatt és a nadrágján II. r. vádlott vére volt kimutatható.

Meggyőző és aggálymentes bizonyíték volt az ügyben az igazságügyi orvosszakértők véleménye, amelyek mellett, hogy alapvetően megerősítették a vádlotti beismerő vallomásokat, részben viszont cáfolták is az előterjesztett védekezésüket.

Az ügyben kihallgatott tanúk közvetlenül a cselekményt nem látták, viszont az előzményeket tekintve lényeges információkkal szolgáltak. A vádlottaknak a cselekmény végrehajtásakor betöltött szerepét illetően meggyőző járulékos bizonyítékként szolgált a poligráfus vizsgálat eredménye is.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, abból mindössze az ítélet 11. oldalán található azon részek mellőzendők - a holttest feltalálási helyzetét rögzítő részeken túlmenően -, amelyek a halottszemle leírásával kapcsolatosak és amelyek nem a tényállás, hanem az indokolás részét kell, hogy képezzék.

Mindemellett az elsőfokú bíróság ítélete az említett megalapozottságára tekintettel, a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

A Budapest Környéki Törvényszék a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényes a cselekmények jogi minősítése is.

A Fővárosi Ítélet tábla teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, mely szerint a bántalmazás módja, jellege, a kitartó elkövetés, azaz a sértett fojtása egyértelműen egyenes szándékkal végrehajtott ölési cselekményre utal. Nyilvánvalóan nem volt véletlen a két vádlott részéről a sértett házába történő bemenettel, mivel az ingatlan kapujához képest jelentős távolságra található a sértett háza, és a bizonyítás adatai alapján az is kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a vádlottakat az anyagi haszonszerzés motiválta, ennek megfelelően a sértett halálát követően kutattak a szobában, illetve megszerezték a sértett pénzét, amelyet el is költöttek.

Mindezt tették egymás tevékenységéről tudva, ahogyan azt a törvényszék is megállapította, összehangoltan, szándékegységben cselekedtek.

Az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette a vádlottak által elkövetett pénzügyi bűncselekményt is, ennek elkövetésében az I. r. vádlottra legalább szándékerősítőleg hatott a II. r. vádlott.

A Budapest Környéki Törvényszék a bűnösségi körülményeket alapvetően helyesen számba vette, azonban azt részben nem a súlyuknak megfelelően értékelte, így az ügyészi fellebbezéssel egyezően az ítélet tábla is indokoltnak tartotta az I. r. vádlott kezdeményező, vezető szerepére és a belső arányosságra tekintettel a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítását.

II. r. vádlott esetében a pénzügyi bűncselekmény jogszabályi felhívása, nyilvánvaló elírása folytán, tévesen került feltüntetésre az elsőfokú ítélet rendelkező részében így azt az ítélet tábla pontosította, mint ahogyan észlelte azt is, hogy mindkét vádlott

esetében kimaradt a szabadságvesztés büntetéseknél a tartam, azaz az év megjelölése, így ezt is helyesbítette.

A Btk. 77/B. § (1) bekezdés a/ pontja alapján a vagyonek Kobzás alkalmazása mindkét vádlottal szemben kötelező, ezért a tényállásban rögzítettek szerint megosztva az I. r., illetve a II. r. vádlottal szemben az ítéltábla külön-külön vagyonek Kobzást rendelt el.

Emellett az elsőfokú eljárásban felmerült és II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét módosította az ítéltábla a másodfokú bírósághoz megküldött költségjegyzék alapján.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Btk. 99. §-a alapján mindkét vádlott esetében beszámította az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésekbe.

Kötelezte az ítéltábla mindkét vádlottat a felmerülés arányában a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése, és a Be. 381. § (1) bekezdése alapján.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2013. év február hó 5. napján

. Rédei Géza s.k.. Bartkó Levente s.k.. Mató Ágnes s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 15.B.54/2011/48. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.279/2012/8. számú ítéletében írt változtatás mellett I. r. és II. r. vádlottal szemben jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év február hó 5. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: